

JAK JSME HLEDALI MALÉHO VOJTU

Jedno sobotní odpoledne jsme byli na chalupě u babičky a dědy. Hráli jsme si se štěňátkem Bady. Když byl Bady unavený a lehl si, tak jsem si šla sednout a dala jsem si ořech. Pak mě taťka poprosil, jestli bych mu pomohla s angličtinou v telefonu. Když jsem byla asi v půlce, tak taťkovi přišla zpráva. Dala jsem mu telefon, on si to přečetl a vykřikl: Míšo, kde jsou klíče od auta! Mamka řekla: v obýváku, taťka si pro ně běžel a mamka šla za ním. Pak taťka běžel k autu, trošičku zahrabal a byl pryč. Mamka se mezitím podívala na telefon, aby zjistila, co se stalo. Řekla nám, že se ztratilo dvouleté dítě. Za chvíli zavolala taťkovi, jestli máme jít taky hledat. Taťka řekl že ano, tak jsme se šli rychle obléknout a jeli jsme autem do Ruského údolí. Tam jsme vysedli u hájovny a rozdělili se. Já s babičkou Radkou, tetou Jitkou, se strejdou Zdeňkem a s bráchou Martinem jsme šli po cestě. Mamka, teta Pája, a děda Pavel šli lesem. Pořád jsme volali jménem malého Vojtíška, který se ztratil. Nikdo se neozýval, tak jsme zabočili taky do lesa a hledali jsme dál. V lese už jsme slyšeli vrtulník, který stále kroužil nedaleko od nás. Pak jsme došli do osady Polom. Tam už byla spousta aut. Byli tam hasiči z Olešnice v Orlických horách, z Dobrušky, z Deštného, z Nového Města nad Metují, z Dobrého a z Bohdašína. Také policisté se psy a horská služba. Celkem tam bylo 150 záchranářů. Byla tam i Vojtíšková maminka, která nám ukázala jeho fotografii. Prosila nás, ať také pomůžeme hledat. Policisté tam měli veliké auto, ve kterém byli počítače, mapy a vysílačky. Tam už jsme viděli létat modrý vrtulník. Chvíli jsme čekali na rozcestí na mamku, tetu a dědu. Hasiči už v rojnicích prohledávali blízké okolí, policisté

připravovali psy. Začínalo se rychle stmívat. Měli jsme o Vojtíška veliký strach. Policista, který velel, řekl: Nedá se nic dělat!! Musíme na to jinak. Připravili jsme si baterky, udělali dlouhou rojnici a na povel policie jsme vyrazili do lesa. V dálce stále kroužil vrtulník. Asi po pěti minutách se ve vysílačkách ozvalo: můžete se všichni vrátit, Vojtíšek se našel. To už byla veliká tma. Šli jsme zpátky k velkému policejnímu autu. Kousek od nás přistál vrtulník. Pilot nám dovolil sednout si do něho. Za chvíli přijelo policejní auto a z něho vystoupila maminka s Vojtíškem v náručí. Moc všem děkovala.

Pak jsme jeli k babičce a dědovi na chalupu. A tam jsme si k večeři dali vepřové koleno s křenem, hořčicí a chlebem. Nakonec tedy všechno dopadlo dobře.

Příběh napsala Vendula Kloučková

MH SDH Olešnice v Orlických horách

Kategorie *L1*